

AIXÒ ÉS EL MEU COS OFERT PER VOSALTRES

CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

En l'Evangelí d'avui, dia de Corpus, Jesús diu als seus deixebles aquestes paraules: «Preneu i mengeu, això és el meu cos ofert per vosaltres». Escoltem-les com si fos el primer dia que les sentim. Imaginem l'escena: Jesús plenament conscient del que està a punt de succeir, demana als deixebles que preparin el sopar pasqual; es nota una tensió, una emoció continguda. Jesús sap que és el darrer sopar ritual que fa amb els seus per celebrar la pasqua jueva; a partir d'aquesta nit, tot serà nou.

Hem de situar l'Eucaristia en el context pasqual. Mort i resurrecció no es poden separar. La Pasqua de Jesús va ser l'entrega de la seva vida pel món. Amb aquesta entrega total per amor, volia expressar l'amor que Déu té a tota la humanitat.

Aquell vespre, Jesús va celebrar la primera Eucaristia: prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos ofert per vosaltres, feu això per celebrar el meu memorial». Els apòstols no van entendre gran cosa; va ser després, quan el Senyor ressuscitat els va mostrar les mans foradades pels claus com el signe de la seva vida lliurada fins a la mort i al mateix temps signe de la seva vida glorificada, que els apòstols tingueren la vivència i la fe en la seva resurrecció. Per això, és a partir d'aquesta vivència que podem celebrar la seva mort i la seva resurrecció amb els signes de l'Eucaristia. El Senyor es fa present entre els seus, la seva memòria es fa actual i viva, palpable per la fe, sota els signes del pa partit i el vi compartit. Cadascun de nosaltres pot dir: Jesús s'ha ofert per mi! És aquesta fe el que ens constitueix en comunitat, en església de Jesús; som el seu cos.

Amb aquest sopar Jesús s'acomiadava dels seus i amb un gest suprem d'amor es donava Ell mateix, els oferia la seva pròpia vida: preneu i mengeu, això és el meu cos, això és la meua sang vessada per vosaltres i per tothom. El gest del darrer sopar, però, no era un fet aïllat, va ser el punt culminant de tota la seva vida lliurada totalment als altres.

En l'Eucaristia, Jesús ens dona tot el que és, tot el que té. Soc vostre, diu, la meua vida és la vostra, des d'ara entre jo i vosaltres hi ha una comunió total, mengeu, jo soc el vostre aliment. Com el pa i el vi signifiquen l'aliment bàsic que sosté la nostra vida corporal, l'Eucaristia és l'aliment que sosté tota la nostra vida, dona sentit a tot allò que som i que fem, ens fa créixer en la fe i l'amor; és el fonament i la font de la nostra comunió amb Déu i amb els germans.

Cada Eucaristia és una gran acció de gràcies, perquè en ella es fa present novament la salvació de Jesús a través del seu misteri pasqual; ens arrossega en el seu pas de la mort a la vida i ens convida a fer com Ell, ser signes de vida i d'amor entregat per a tothom. Ser la seva presència viva enmig del món.

L'amor i la solidaritat, el compartir el pa amb els nostres germans és la conseqüència i el que verifica aquesta comunió d'amor entre Jesús i nosaltres. Menjar i beure i el pa i el vi de l'Eucaristia ens va transformant en allò que mengem i bevem, i és la nostra força per viure a l'estil de Jesús. Caminem amb Ell vers el Pare, el Pare de tots.